

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Kom og få mat.

Prekentekest: Joh 21:1-14. Lesetekster: Sal 116:1-9, 1Kor 15:12-21.

Roald Kvam © 2008

"Siden åpenbarte Jesus seg igjen for disiplene ved Tiberias-sjøen, og han åpenbarte seg da på denne måten..." (Joh 21:1).

Helt fra første stund har **Jesu oppstandelse** vært betvilt og benektet. En rekke løgner har vært lansert:

1. Jesu legeme ble røvet – det til tross for romersk vakthold og keiserens segl...
2. Disiplene møtte ham i sitt eget hode – i form av visjoner eller hallusinasjoner.
3. Jesu lever videre i disiplenes hjerter – slik som vår egne avdøde kan "leve videre" i våre minner.

Når vi leser igjennom evangeliens beretninger om det som hendte etter oppstandelsen og de mange ganger Jesus viste seg, faller slike "løsningsforsøk" på sin egen urimelighet.

For det første viste Jesus seg gang på gang for disiplene – slik som bibelordet i dag forteller oss. Selv tvileren Tomas ble jo overbevist! Dette var den innerste krets. Men kretsen ble utvidet til hundrevis av vitner. Apostelen Paulus forteller om det i 1Kor 15:6, "oppstandelseskapitlet": "Deretter ble han sett av mer enn fem hundre brødre på én gang." Apostelen er forberedt på at selv dette vil bli betvilt og benektet, og han fortsetter derfor: "Av dem lever de fleste ennå, men noen er sovnet inn." Det er som om han utfordrer tvilen og vantroen: "Trenger dere flere vitner på at det er sant det jeg forteller, så bare kom. Jeg skal gi dere hundrevis av navn på voksne menn (kvinner hadde ikke troverdighet som vitner på den tiden) som selv har sett ham etter oppstandelsen!" At apostelen ikke opererer med en stor og ukjent flokk, viser den viktige tilføyelsen: "men noen er sovnet inn". Det viser at flokken må ha bestått av kjente menn. De visste hvem som ennå levde, og hvem som var gått bort siden dette hadde hendt.

Det er trolig ingen begivenhet i den kristne tro som er bedre bevitnet enn Jesu oppstandelse: 11 ganger, 550 personer, over 6 uker. Kommer du i tvil, så ta imot et enkelt råd: Tenk på troens mange vitner. Tenk på tvilens mangel på vitner.

Vel, vi er ved Tiberias-sjøen. Det var her det begynte. En morgen gikk Jesus langs stranden og kalte til seg et par fiskere. De ble kalt til å være sammen med Ham og han ville gjøre dem til menneskefiskere. Derfor slår hjerte litt forttere idet Simon Peter sier til de andre: "Jeg går av sted for å fiske!" Og det blir ikke roligere idet de sier til ham: "Vi går også med deg!" (Joh 21:3).

"Men den natten fikk de ingenting." De møtte ikke Jesus på det stedet de selv valgte. Han stod på det stedet der de valgte å bryte med det han kalte dem til å være: Hans etterfølgere og menneskefiskere. Han stod på stranden ved Tiberias-sjøen (Joh 21:4).

Skal du gå med Jesus igjennom livet ditt – og det vil virkelig Jesus! – da må du gå tilbake til det stedet i livet der du forlot ham til fordel for dine egne ambisjoner. Han står

der. Han venter på deg. Det hjelper ikke at du sier du skal gjøre noe for Jesus idet du realiserer dine planer og ambisjoner. For Han sier han vil være din Frelser og Herre – og gjøre deg til menneskefisker.

Hvem er Herre i livet ditt, egentlig? Hvem gjør valgene? Når og hvordan vinner du konkret seier i dine mange vanlige dager? At du vet du er under Guds banner, som er kjærlighet (Høy 2:4) – og går i tråd med Guds hjerte.

Hør: Disiplene kom tilbake til stranden, til Jesus. Han sa til dem: "Kast garnet på høyre side av båten, så får dere fisk!" (Joh 21:6). De kastet det da ut, og nå maktet de ikke å trekke det opp, så mye fisk var det. Underet minner om det som er nevnt i Luk 5:1-11, der Jesus ber Peter om å legge ut på dypet og kaste ut garnene til fangst. Peter svarte og sa til ham: "Mester, vi har strevd hele natten og ikke fått noe. Men på ditt ord vil jeg kaste ut garnene." De gjorde så, og de fanget så mye fisk at garnene holdt på å sprenge.

Å hive ut garnet på høyre eller venstre side av en liten fiskerbåt er for min tanke og (svært begrensede) erfaringer med fiske, hipp som happ. Men så var det altså at Jesus bad dem om å bruke akkurat den høyre siden! De knaket nok i tankebygningene hos de erfarne fiskerne, men de lot Jesu ord få gå foran, framfor ervervet kunnskap og egne erfaringer. Og ved bruk av Jesu ord, vinner de seier og dypere erfaring av hvem Jesus er: "Om dette har vi mye å si som også er vanskelig å utlegge, fordi dere er blitt sløve til å høre. For skjønt dere etter tiden burde være lærere, trenger dere igjen at noen lærer dere de første grunnleggende ting i Guds ord. Dere er blitt slike som trenger til melk, ikke fast føde. For den som ennå får melk, er ukyndig i rettferds ord, han er jo et barn. Men fast føde er for de voksne, for dem som ved bruk har øvd sine sanser opp til å skille mellom godt og ondt." (Heb 5:11-14).

Ved bruk av Jesu ord øver du opp sansene dine til å skille mellom godt og vondt, i dine mange vanlige dager. Slik at du vet du er under Guds banner, som er kjærlighet (Høy 2:4) – at ditt hjerte slår med Guds hjerte.

Underet viser at Jesus, på vei til en ny himmel og en ny jord, gjør slikt som minner om det han gjorde da han gikk på jorda, på vei til korset. Det er ikke underlig: "Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja til evig tid." (Heb 13:8).

Fremdeles står han der vi forlot ham og venter på oss (jf Luk 15:20).

Fremdeles ønsker han – og evner han – å trøste motløse arbeidere (Fil 1:6 og 4:4-7.13, 2Tim 1:7).

Fremdeles forteller han hvor de skal kaste garnet (Sal 32:8).

Fremdeles åpenbarer han sin hjelp (Sal 116:1-9 og 121).

Og fremdeles er det slik at de øyne som er preget av Hans kjærlighet, som Johannes sine, de er raske til å oppdage ham. De peker Ham ut for dem som dimmes på synet: "Det er Herren!" (Joh 21:7). Og de gjør det med en troverdighet som bare gjenskinnet av Jesu kjærlighet kan skape: "Da Simon Peter hørte at det var Herren, bandt han kappen om seg – for han var naken – og kastet seg i sjøen." (Joh 21:7). Det er en troverdighet som ikke følger kunnskapen, men kraften i Jesu nærvær over en åpen Bibel.

Fremdeles er det slik at Jesus ikke tenker på våre mislykkede forsøk, feilslåtte vurderinger og ukloke veivalg. Han tenker på oss, og sørger for stekt fisk og brød. Han

vet hva vi trenger. Han ordner med det vi trenger.

Jeg ser også et bilde på vår død, i det som skjer ved stranden av Tiberias-sjøen denne morgenen: Den troende styrter ut i de kalde vannet og blir ønsket velkommen på stranden. Der er vi ventet av Jesus, som har gjort alt i stand for oss. Han går selv omkring og tjener sine. Med Jesu død og oppstandelse, har vi sikkerhet for at Jesus vil være med oss alle dager – også dødsdagen. Og han vil ta oss igjennom alle dager, med sin oppstandelseskraft, også dødsdagen.

Eier du den sikkerheten? At du kan si som David i Sal 23:1-6. David lever i Sal 23, med trygg tro midt mellom Sal 22 og 24. I Sal 22 møter vi den lidende Hyrden. I Sal 23 lever vi med den ledende Hyrden. Og i Sal 24 kommer Han, som kom og tar oss til seg – for alltid: Overhyrden.

Du finner framtid og håp der du valgte å gå bort fra Jesus for å følge dine egne planer. Han står der. Han venter på deg. Ikke for å ta deg. Men for å ta vare på deg. Han sier: "Kom og få deg mat!" Få av meg det du trenger til liv og evighet.